

سرمایه گذاریها

Accounting for investments is controversial. The accounting problems involve measurement, recognition, and disclosure. According to SFAS No. 115 accounting for investments is classified into two broad categories as investment in debt securities and in equity securities. The fundamentals of the accounting for investments in debt and equity securities are explained below:

حسابداری سرمایه گذاری ها بحث انگیز است. مشکلات حسابداری شامل اندازه گیری، شناسایی و افشا می باشد. طبق بیانیه شماره ۱۱۵ استانداردهای حسابداری مالی، حسابداری سرمایه گذاریها به دو قسمت عمده سرمایه گذاری در اوراق قرضه و اوراق مالکانه تقسیم می شوند. اصول حسابداری سرمایه گذاری در اوراق قرضه و مالکانه به شرح ذیل می باشد:

Investments in Debt Securities

Investments in debt securities are grouped into three separate categories for accounting and reporting purposes. These categories are 1) Held-to-maturity, 2) Trading, and 3) Available-for-sale .

By definition ,only debt securities can be classified as held-to-maturity because equity securities have no maturity date. A debt security should be classified as held-to-maturity only if the reporting entity has both a) the positive intent ,and b) the ability to hold those securities to maturity

سرمایه گذاری در اوراق قرضه

سرمایه گذاری در اوراق قرضه برای مقاصد حسابداری و گزارشگری به سه دسته جداگانه تقسیم می شود. این دسته ها عبارتند از: (۱) نگهداری شده تا سررسید، (۲) تجاری و (۳) آماده برای فروش.

در تعریف، فقط اوراق قرضه به عنوان نگهداری شده تا سررسید می تواند طبقه بندی شود زیرا اوراق مالکانه تاریخ سررسید ندارند. اوراق قرضه فقط زمانی می تواند به عنوان نگهداری شده تا سررسید طبقه بندی شود که شرکت گزارشگر هم (۱) قصد قطعی و هم (۲) توانایی نگهداری این اسناد را تا سررسید داشته باشد.

Trading securities are held with the intention of selling them in a short period of time. Trading securities are traded to generate profits from short-term differences in price. The holding period for these securities is generally less than 3 months .

اوراق تجاری به قصد فروش در کوتاه مدت نگهداری می شوند. اوراق تجاری از تفاوت قیمت در کوتاه مدت سود ایجاد می کند. زمان نگهداری این اوراق معمولاً کمتر از ۳ ماه می باشد.

Debt securities not classified as held-to-maturity or trading should be classified as available-for-sale securities. This category is therefore a catch-up category .

اوراق قرضه ای که به عنوان نگهداری شده تا سررسید یا تجاری طبقه بندی نمی شوند لازم است که به عنوان اوراق آماده برای فروش طبقه بندی شوند. از اینرو این طبقه، یک طبقه چشمگیر می باشد.

Investments in Equity Securities

Investments by one corporation in the common stock of another corporation can be classified according to the percentage of the voting stock of the investee held by the investor .

For the case in which the ownership interest is less than 20%, the same accounting and reporting treatment (except for held-to-maturity) is used as with the debt securities .Accounting for investments in more than 20% of the ownership of the investee is described later under the caption Long-Term Investments .

سرمایه گذاری در اوراق مالکانه

سرمایه گذاری یک شرکت در سهام عادی شرکت دیگر بر طبق درصد سهام دارای حق رای سرمایه پذیر که توسط سرمایه گذار نگهداری می شود طبقه بندی می شود.

در این مورد اگر بهره مالکانه کمتر از ۲۰ درصد باشد، حسابداری و گزارشگری مشابه عملیات انجام شده برای اوراق بهادار (غیر از نگهداری شده تا سررسید) می باشد. حسابداری سرمایه گذاریهای بیشتر از ۲۰ درصد در مالکیت سرمایه پذیر بعداً تحت عنوان سرمایه گذاری بلندمدت توضیح داده می شود.

Accounting for Long-Term Investment

Accounting for long-term investments in stock depends primarily upon the degree of control, which the investor exercises over the investee. If the investor is able to exercise significant influence over the investee's management, dividends paid by the investee may no longer be a good measure of the investor's income from the investment because the investor may influence the investee's dividend policy. In such cases, dividends paid by the investee are likely to reflect the investor's cash needs and income tax considerations, rather than the profitability of the investment. Since investments of these types cannot be sold without disrupting the relationships between the two parties, they can not be regarded as ordinary investments and special accounting methods are needed to reflect the economic content of the investment. Based on the above argument, investments in equity securities are divided into three categories as below :

حسابداری سرمایه گذاری بلندمدت

حسابداری سرمایه گذاری بلندمدت در سهام در درجه اول به درجه کنترلی که سرمایه گذار بر سرمایه پذیر اعمال می کند، بستگی دارد. اگر سرمایه گذار قادر به اعمال نفوذ با اهمیت بر مدیریت سرمایه پذیر باشد، سود تقسیمی (سهام) پرداخت شده بوسیله سرمایه پذیر در درازمدت مقیاس مناسبی از درآمد سرمایه گذار از سرمایه گذاری نمی باشد چون ممکن است سرمایه گذار بر سیاستهای تقسیم سود سرمایه پذیر اعمال نفوذ بکند. در این موارد، سود تقسیمی بوسیله سرمایه پذیر مانند برگشت نقد مورد نیاز سرمایه گذار و رسیدگی های مالیات درآمد منعکس می شود، تا به عنوان سودآوری سرمایه گذاری. از اینرو چون سرمایه گذاری هایی از این دست نمی توانند بدون بر هم زدن روابط میان دو شریک فروخته شوند نمی بایست به عنوان سرمایه گذاری عادی منعکس شوند و روش حسابداری خاصی برای انعکاس محتوای اقتصادی این سرمایه گذاریها نیاز است. برطبق مباحثات بالا، سرمایه گذاری در اوراق مالکانه به سه طبقه زیر تقسیم می شوند:

1. Investment in less than 20% of voting stock. In this case, it is assumed that there is no significant influence of control. Therefore, the investment is classified as either trading or available-for-sale

۱. **سرمایه گذاری در کمتر از ۲۰ درصد سهام دارای حق رای:** در این مورد، فرض بر این است که اعمال نفوذ مهمی بر کنترل وجود ندارد. بنابراین سرمایه گذاری به عنوان تجاری یا آماده برای فروش طبقه بندی می شود.

2. Ownership of between 20% and 50% of voting stock. There is an influential interest but no control. Investment is classified as long-term and the equity method, which is called one-line consolidation, is used.

۲. **مالکیت بین ۲۰ تا ۵۰ درصد سهام دارای حق رای:** این حالت یک نفوذ موثر است و نه کنترل. سرمایه گذاری به عنوان بلندمدت طبقه بندی و روش ارزش ویژه (که تلفیق سطری نامیده می شود) بکار برده می شود.

3. Ownership of more than 50% of voting stock. There is control over the investee's activities and the investor should prepare consolidated financial statements. The acquiring corporation might pay cash and other assets, or might issue its capital stock, or incur liabilities for the acquired corporation. In each of these cases, the purchase method is used as a basis for preparing consolidated financial statements.

۳. **مالکیت بیش از ۵۰ درصد سهام دارای حق رای.** در این حالت کنترل بر فعالیتهای سرمایه پذیر وجود دارد و سرمایه گذار لازم است که صورتهای مالی تلفیقی تهیه کند. شرکت تحصیل کننده ممکن است که پول نقد یا دیگر دارائیها را پرداخت کند، یا سهام سرمایه خود را صادر کند، یا بدهی های به شرکت تحصیل شده متحمل شود. در هرکدام از این حالات، روش خرید به عنوان یک مبنا برای تهیه صورتهای مالی تلفیقی استفاده می شود.

Other income effects	Unrealized holding gain or less	Valuation basis	category	Type of security
Interest when earned, Gains and losses from sale	Not recognized	Amortized cost	Held-to-maturity	Debt security
As the above	Recognized in income	Fair value	Trading	
As the above	Recognized in equity	Fair value	Available-for-sale	
			Less than 20%	Equity security
Dividend declared, gain and losses from sale	Recognized in income	Fair value	Trading	
As the above	Recognized in equity	Fair value	Available-for-sale	
Proportionate shares of investee,s net income adjusted for amortization of goodwill	Not recognized	Equity method	Between 20% and 50%	
Not applicable	Not recognized	consolidation	More than 50%	

نوع اوراق بهادار	طبقه بندی	روش ارزیابی	سود یا زیان تحقق نیافته ناشی از نگهداری	دیگر اثرات درآمدی
اوراق قرضه	نگهداری شده تا سررسید	بهای مستهلک شده	شناسایی نمی شود	سود یا زیان فروش زمانی که بهره کسب می شود
	تجاری	ارزش منصفانه	در سود و زیان شناسایی می شود	مانند بالا
	آماده برای فروش	ارزش منصفانه	در حقوق صاحبان سهام شناسایی می شود	مانند بالا
اوراق مالکیت	کمتر از ۲۰٪			
	تجاری	ارزش منصفانه	در سود و زیان شناسایی می شود	سود و زیان فروش، در زمان اعلام سود سهام
	آماده برای فروش	ارزش منصفانه	در حقوق صاحبان سهام شناسایی می شود	مانند بالا
	بین ۲۰٪ تا ۵۰٪	ارزش ویژه	شناسایی نمی شود	Proportionate shares of investee,s net income adjusted for amortization of goodwill
	بیشتر از ۵۰٪	تلفیق	شناسایی نمی شود	غیرقابل اجرا

Combinations and Long-Term Investments Business

As an external means of achieving growth, business combinations are events or transactions in which two or more business enterprises or their net assets are brought under common control into a single accounting entity. When a business combination occurs, consolidated financial statements should be prepared to show the financial position and the results of operations of the combined entity .

ترکیب شرکتها و سرمایه گذاری های بلندمدت

به عنوان یک عامل بیرونی برای رشد، ترکیبهای تجاری اتفاقات یا معاملاتی هستند که باعث می شوند دو یا چند شرکت تجاری یا خالص دارائیهایشان زیر یک کنترل مشترک تحت یک شخصیت حسابداری واحد آورده شوند. زمانی که ترکیبهای تجاری اتفاق می افتند، صورتهای مالی تلفیقی برای نشان دادن وضعیت مالی و نتایج فعالیت شرکت تلفیق شده لازم است تهیه شود.

Methods of Combinations

There are four methods for carrying out business combinations as follows:

روشهای ترکیب

برای ترکیبهای تجاری چهار روش به شرح زیر وجود دارد:

1. Merger. In a merger, the board of directors of the two or more corporations involved approve a plan to exchange all of their voting common stock for the voting stock (and perhaps some preferred stock, cash, or long-term debt) of one of the corporations (the survivor). Other corporations then cease to exist as separate legal entities.

۱. جذب. در جذب هیات مدیره دو یا چند شرکت درگیر با معاوضه تمام سهام عادی دارای حق رأیشان با سهام دارای حق رأی (و احتمالاً مقداری سهام ممتاز، وجه نقد یا بدهی بلندمدت) یکی از شرکتها (شرکت باقیمانده) موافقت می کنند. بقیه شرکتها موجودیتشان به عنوان یک شخصیت حقوقی جداگانه از بین می رود.

2. Consolidation. In a consolidation, a new corporation is formed to issue its capital stock in exchange for the capital stock of two or more existing corporations, which then go out of existence.

۲. تلفیق. در تلفیق یک شرکت جدید تشکیل می شود که سهام سرمایه اش را تعویض با سهام سرمایه دو یا چند شرکت موجود صادر می کند، که این شرکتها از بین می روند.

3. Acquisitions of assets. A business enterprise may acquire all or most of the assets of another enterprise for cash, debt, capital stock or a combination thereof. The selling enterprise may then continue its existence as a separate entity or it may be liquidated.

۳- تحصیل داراییها. یک شرکت تجاری ممکن است تمام یا قسمتی داراییهای یک شرکت دیگر را در قبال وجه نقد، بدهی، سهام عادی یا یک ترکیب وابسته به آن تحصیل کند. شرکت خریداری شده ممکن است موجودیت خویش را به عنوان یک شرکت جداگانه ادامه دهد یا اینکه منحل شود.

4. Acquisition of capital stock. One corporation (the investor) may issue capital stock, cash, debt, or a combination thereof to acquire all or part of the voting capital stock of another corporation, the investee.

۴- تحصیل سهام عادی. یک شرکت (سرمایه گذار) ممکن است سهام عادی، وجه نقد، بدهی یا یک ترکیب وابسته به آن را برای خرید تمام یا قسمتی از سهام دارای حق رأی شرکت دیگر (سرمایه پذیر) صادر کند.

این متن مربوط به درس دوازدهم کتاب ENGLISH FOR THE STUDENT OF ACCOUNTING آقای عبدالرضا تالانه می باشد.